

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 23 februari 2010 in zaak nr. 09/30606 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 juli 2009 heeft het COa, onder afwijzing van een verzoek van de vreemdeling om vergoeding van kosten voor een contra-expertise taalanalyse eerste en tweede fase tot een bedrag van € 1.463,00 (exclusief BTW), vergoeding van de kosten toegekend tot een bedrag van maximaal € 800,00 (exclusief BTW). Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 februari 2010, verzonden op 26 februari 2010, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Het COa heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: de Wet COa) is het COa onder meer belast met de materiële en immateriële opvang van asielzoekers.

Ingevolge het tweede lid kan de minister van Justitie (hierna: de minister) het COa taken als bedoeld in het eerste lid opdragen met betrekking tot andere categorieën vreemdelingen.

Ingevolge artikel 12 kan de minister regels stellen met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in artikel 3, tweede lid.

De Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (hierna: de Rva 2005), zoals die ten tijde van belang luidde, strekt ter uitvoering van artikel 12 van de Wet COa.

In artikel 3 van de Rva 2005 is bepaald aan welke categorieën asielzoekers of daarmee gelijk te stellen categorieën vreemdelingen door het COa opvang wordt geboden.

Ingevolge artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, omvat de opvang in een opvangvoorziening in elk geval betaling van buitengewone kosten.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, kan een asielzoeker een vergoeding ontvangen voor buitengewone kosten, als bedoeld in artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, die hij heeft gemaakt.

Ingevolge het tweede lid zijn buitengewone kosten noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald.

In de toelichting op artikel 17, eerste en tweede lid, van de Rva 2005 (Stcrt. 2005, 24, p. 15) is, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"Het gaat om kosten waarvan in redelijkheid geoordeeld kan worden dat zij noodzakelijk zijn. Het orgaan zal deze kosten in alle redelijkheid als buitengewoon moeten kunnen aanmerken. Voorwaarde hierbij is dat de kosten in enige mate (direct of indirect) gerelateerd zijn aan het verblijf in de voorziening of aan de (medische en mentale) situatie van betrokkene. Dat betekent dat het mogelijk is dat ook kosten vergoed kunnen worden die niet opgehangen zijn aan, of verbonden zijn met de asielprocedure."

2.2. In het besluit van 30 juli 2009 heeft het COa als voorwaarde voor vergoeding gesteld dat de onafhankelijkheid en de deskundigheid van de desbetreffende opsteller van de contra-expertise achteraf te controleren moeten zijn, met andere woorden: zijn of haar identiteit en hoedanigheid dienen bekend te zijn. Contra-expertises waarbij gebruik wordt gemaakt van anonieme opstellers komen niet voor vergoeding in aanmerking.

In het verweerschrift heeft het COa, ter toelichting op het besluit van 30 juli 2009, vermeld dat het niet doelmatig zou zijn om publieke middelen te besteden aan een contra-expertise waaraan in het licht van de Afdelingsjurisprudentie geen waarde kan worden gehecht. Het COa verlangt daarbij dat met het oog op de onafhankelijkheid en deskundigheid van de desbetreffende opsteller diens identiteit en hoedanigheid bekend zijn, omdat anders ook niet achteraf controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het onderzoek heeft plaatsgevonden. Dit is overigens niet hetzelfde als de eis dat de identiteit van de opsteller aan de vreemdeling bekend moet worden gemaakt. Waar het om gaat is dat deze bekend is en - in ieder geval voor controle achteraf - aan het COa dan wel in de asielprocedure ook aan de staatssecretaris van Justitie (thans: de minister) of de rechter wordt meegedeeld, aldus het COa.

2.3. In grief 5 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu achteraf de onafhankelijkheid en de deskundigheid van de opsteller van de contra-expertise kunnen worden gecontroleerd, niet kan worden volgehouden dat een contra-expertise van een anonieme opsteller bij voorbaat nimmer kan afdoen aan een taalanalyse van het Bureau Land en Taal enkel omdat deze anoniem is, en dat reeds daarom de kosten van een dergelijke contra-expertise wel noodzakelijke kosten zijn en voor vergoeding in aanmerking komen. Daartoe voert de vreemdeling aan dat de rechtbank van een verkeerde voorstelling van zaken is uitgegaan: in het besluit van 30 juli 2009 staat duidelijk dat de identiteit en hoedanigheid van de opsteller van de contra-expertise bekend moeten zijn; contra-expertises waarbij gebruik wordt gemaakt van anonieme opstellers komen derhalve niet voor vergoeding in aanmerking. De rechtbank heeft door het beroep niet gegrond te verklaren niet onderkend dat het COa zijn gedragslijn, zoals verwoord in het besluit van 30 juli 2009, dat bij het indienen van de declaratie een afschrift van het rapport van de contra-expertise met daaruit blijkend de identiteit van de opsteller ervan, moet worden overgelegd, op dit punt onverkort kan voortzetten, aldus de vreemdeling.

2.3.1. Met de grief miskent de vreemdeling dat het COa zich, zoals vermeld in de Handleiding Vergoeding Buitengewone Kosten van 1 maart 2009, in zijn bestendige bestuurspraktijk laat leiden door de

Afdelingsjurisprudentie. Uit de uitspraak van de Afdeling van 16 april 2010 in zaak nr. 200903085/1/V1 (www.raadvanstate.nl) volgt dat de enkele omstandigheid dat de identiteit van de opsteller van de contra-expertise vooralsnog niet uit de contra-expertise blijkt, niet als vanzelf meebrengt dat die opsteller niet kan worden beschouwd als onafhankelijk en deskundig. Waar het op aankomt is of controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het onderzoek is verricht. Voorts volgt daaruit dat de aan die opsteller te stellen kwaliteitseisen vergen dat het een academisch opgeleide linguïst betreft met actuele kennis van de taal waarover hij/zij rapporteert, zijn/haar deskundigheid en onafhankelijkheid controleerbaar zijn, zijn/haar identiteit daartoe bij De Taalstudio bekend is en dat De Taalstudio bereid is desgevraagd het COa dan wel de rechter, desnoods onder geheimhouding, de identiteit van de opsteller mede te delen. Gelet hierop kan de eis van het COa dat De Taalstudio en dus de vreemdeling inzichtelijk maken wie op welke wijze de contra-expertise heeft verricht niet als onredelijk worden aangemerkt. Aldus kan achteraf door het COa worden geverifieerd of de opsteller van de contra-expertise, van wie de identiteit dan desgevraagd in beginsel aan het COa dient te worden bekendgemaakt, werkelijk onafhankelijk en deskundig is. De rechtbank heeft hetzelfde geoordeeld.

De grief faalt.

2.4. Hetgeen voor het overige in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde, mede gelet op de uitspraak van de Afdeling van 18 augustus 2010 in zaak nr. 201000350/1/V1 (www.raadvanstate.nl), geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en
mr. B. van Wagtendonk en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, leden,
in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

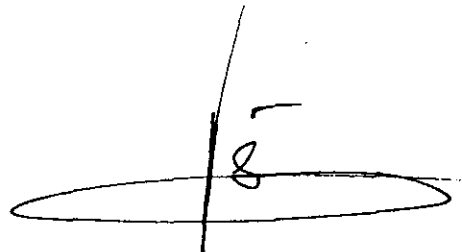
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 september 2010

32-587.

Verzonden: 1 september 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a vertical stroke, and a small 'S' or 'Z' shape to the right.

mr. H.H.C. Visser



Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Ontvangen d.d.

postbus 3002, 2280 ME RIJSWIJK

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

24 AUG 2009

Sir Winston Churchilllaan 366a

De Praktijk Advocatenkantoor

T.a.v. mw. mr. E.L. Garnett

Postbus 1535

5200 BN 's-HERTOGENBOSCH

Centraal Inschrijfbureau

Vreemdelingenzaken

te Haarlem

2285 SJ RIJSWIJK

telefoon (070) 372 73 17

fax (070) 372 72 72

postadres postbus 3002

2280 ME RIJSWIJK

INGEKOMEN 6 SEP 2009

datum 30 juli 2009
 onderwerp Besluit aanvraag
 vergoeding kosten
 contra-expertise
 taalanalyse

inlichtingen bij
 telefoon

mw. mr. drs. S.D.G. Willems
 (070) 372 73 17

ons kenmerk B&JZ/SW/09u.002709
 uw brief 10 juni 2009

e-mail
 bijlage(n)

Brief De Taalstudio
 d.d. 24 september 2008

Geachte mevrouw Garnett,

Inleiding

Bij schrijven van 10 juni 2009 heeft u namens uw cliënt, de heer (IND-
 nr. 0703-05-0157), het COA verzocht toestemming te verlenen voor het maken van de
 door hem verschuldigde kosten in verband met het laten verrichten van een contra-
 expertise taalanalyse. Deze kosten zijn verbonden aan een door uw cliënt ingediende
 asielaanvraag. Op 27 juli 2009 heeft het COA per telefax verzocht om aanvullende
 informatie. Op 28 juli 2009 heeft het COA aanvullende informatie van u ontvangen.
 Volgens de prijsopgave van de Taalstudio bedragen de kosten voor de eerste en tweede
 fase van een contra-expertise taalanalyse ongeveer € 1.463,— (excl. BTW). Het COA
 bericht u hierbij als volgt.

Besluit

Het COA wijst de aanvraag toe, zij het met een maximering van het te vergoeden bedrag
 tot € 800,00 (excl. BTW). Hieronder volgt de motivering van dit besluit.

Juridisch kader

In artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en
 andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva 2005) is bepaald:

De opvang in een opvangcentrum omvat in elk geval de volgende verstrekkingen:

(...)

g. betaling van buitengewone kosten.

Correspondentie uitsluitend
 aan het postadres met
 vermelding van de datum en
 het kenmerk van deze brief



Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Ontvangen d.c

24 AUG 2009

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
Haarlem

In artikel 17 van de Rva 2005 is vervolgens bepaald wat onder buitengewone kosten dient te worden verstaan. Artikel 17, tweede en derde lid van de Rva 2005 bepaalt in dit verband:

Lid 2: 'Buitengewone kosten zijn noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald.'

Lid 3: 'Buitengewone kosten worden slechts betaald voorzover vooraf door het Centraal Orgaan opvang asielzoekers toestemming is verleend voor het maken van deze kosten, met uitzondering van kosten die voortvloeien uit noodsituaties waarin geen mogelijkheid bestond tot het verzoeken om toestemming.'

In samenhang gelezen met de toelichting op artikel 17 van de Rva 2005 blijkt dat een asielzoeker aanspraak maakt op vergoeding van buitengewone kosten ingeval:

- vooraf toestemming is verleend door het COA tot het maken van deze kosten;
- deze kosten noodzakelijk zijn;
- én deze kosten niet uit de gewone toelage dan wel op andere wijze bekostigd kunnen worden.

Motivatie

Taalanalyse is een middel dat de Immigratie- en Naturalisatie Dienst (IND) kan gebruiken om duidelijkheid te verkrijgen over de herkomst van een vreemdeling. Wanneer er twijfel is over het land van herkomst, kan de IND een taalanalyse laten uitvoeren. Indien de vreemdeling het niet eens is met het resultaat van die taalanalyse, bestaat de mogelijkheid om een contra-expertise te laten verrichten. Een contra-expertise taalanalyse kan pas als zodanig worden aangemerkt als een deskundige (die beschikt over de benodigde talenkennis) naar de bandopname van de IND heeft geluisterd en daar een rapport over heeft opgesteld.

Door De Taalstudio wordt een contra-expertise taalanalyse in verschillende fasen uitgevoerd. Bij de eerste fase/fase één dossieranalyse van De Taalstudio is er geen of nauwelijks sprake van een contra-expertise taalanalyse als boven beschreven. Het COA beschouwt de kosten voor deze zogenoemde eerste fase slechts voor een klein deel als noodzakelijke kosten behorend bij de contra-expertise taalanalyse.

De Taalstudio somt in haar schrijven d.d. 24 september 2008 (kopie bijgevoegd) met betrekking tot de eerste fase de navolgende werkzaamheden op:

- 'verwerven en verwerken van gegevens over de levensloop van de betrokken asielzoeker en diens gestelde herkomst'

- 'vergelijking van deze gegevens met gedetailleerde interne en externe bronnen'

- 'specifieke informatie inwinnen bij onafhankelijke deskundigen'

Het COA is van mening dat deze werkzaamheden ofwel al door de gemachtigde zijn of nog door de gemachtigde verricht kunnen worden. Deze werkzaamheden zien niet puur



COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

op de taalanalyse.

Ontvangen d.d.

24 AUG 2009

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem



Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Ontvangen d.d.

24 AUG 2009

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

De opsomming vervolgt met:

- 'opstellen van het verwachte taalprofiel van betroktene in het licht van diens gestelde levensloop en herkomst'

Het COA is van mening dat dit geen noodzakelijke kosten zijn aangezien voornoemde gegevens al bekend zijn gemaakt door de asielzoeker in het nader gehoor.

- 'beoordelen van de argumenten in de taalanalyse van het Bureau Land en Taal' (hierna BLT)

Het COA is van mening dat dit geen noodzakelijke werkzaamheden vooraf zijn. De argumenten van het BLT kunnen alleen in het licht van de taalanalyse en de daaraan ten grondslag liggende bandopname beoordeeld worden. Dit kan alleen nadat de contra-expertise is verricht.

- 'beoordelen van de kwalificaties ter zake van de analist en linguïst die de taalanalyse van het BLT hebben uitgevoerd'

Het COA is van mening dat deze beoordeling niet noodzakelijk is, aangezien het BLT door de Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State als een ter zake deskundige instantie wordt beschouwd.

- 'bepalen over welke taal of talen het onderzoek moet gaan'

Het COA is van mening dat het bepalen van de taal op grond waarvan de taalanalyse is verricht, volgt uit de vermelding ervan in het rapport taalanalyse.

- 'vaststellen wat de vraagstelling van het taalonderzoek kan zijn'

Het COA is van mening dat deze vraagstelling niet noodzakelijk is aangezien dit volgt uit de opzet van de taalanalyse, namelijk het alsnog aannemelijk maken van het door de asielzoeker gestelde ten aanzien van zijn herkomst.

- 'bepalen welke deskundige de zaak in de tweede fase zou moeten beoordelen'

Het COA acht dit een reële kostenpost, echter van geringe aard. Deze activiteit (het koppelen van de juiste deskundige aan de taal welke aan de analyse ten grondslag heeft gelegen), die het COA als de kernactiviteit van De Taalstudio beschouwt, ziet het COA niet zozeer als behorend bij een afzonderlijke fase van het proces, maar als logische beginstap van de contra-expertise. De kosten hiervan, die het COA als noodzakelijk in de zin van artikel 17 Rva 2005 beschouwt, zijn daarom verdisconteerd in het totaal toegekende bedrag.

- 'vaststellen of er aanvullende informatie nodig is voor het onderzoek in de tweede fase'

Het COA is van mening dat alle benodigde informatie om tot een contra-expertise te geraken, in beginsel aanwezig is. Indien aanvullende informatie desondanks nodig of wenselijk is, dan dient dit te worden vermeld in (het rapport van) de contra-expertise.



Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Ontvangen d.d.

24 AUG 2009

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

-'beoordelen van de interpretatie die in een eenmaal uitgebrachte beschikking (of een voornemen) aan de resultaten van de taalanalyse is toegekend'

-'het opstellen van een dossieranalyse ten behoeve van de asielzoeker of diens gemachtigde, waarin de beoordeling van de taalanalyse (deze kan positief of negatief zijn) wordt gemotiveerd'

Het COA is van mening dat het aan de gemachtigde van de asielzoeker is om de interpretatie van het resultaat van de taalanalyse in relatie te brengen tot het asielrelaas.

-'het opstellen van een Plan van aanpak voor de asielzoeker of diens gemachtigde, waarin de mogelijkheden van een contra-expertise per zaak helder uiteen gezet worden'
Het COA acht dit geen noodzakelijke werkzaamheden: uitgangspunt is immers tot een contra-expertise te komen.

-per taal (in veel zaken is is meer dan één taal relevant voor de taalanalyse) beoordelen van de kwaliteit en kwantiteit van de spraak die beschikbaar is op de opname van het taalanalyse-interview'

Het COA is van mening dat deze beoordeling niet noodzakelijk is aangezien de door het BLT uitgevoerde taalanalyse in de meeste gevallen slechts op één taal ziet. Het beoordelen van de kwaliteit van een opname is voorts eenvoudig vast te stellen en de kwantiteit kan uitsluitend door de betreffende deskundige vastgesteld worden.

-'vaststellen of een aanvullende opname noodzakelijk is'

Het COA is van mening dat de noodzaak hiertoe eerst beargumenteerd dient te worden op basis van de contra-expertise. Bovendien volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State dat een aanvullende bandopname alleen meegewogen behoeft te worden (door de IND) indien dit onder voor de IND controleerbare omstandigheden heeft plaats gevonden.

Samengevat:

Het COA is de mening toegedaan dat de meeste werkzaamheden in de door de Taalstudio zo genoemde eerste fase niet noodzakelijk zijn in de zin van artikel 17 Rva 2005, aangezien zij in het geheel niet of niet direct zien op de contra-expertise als zodanig. Daarbij heeft het COA in 2008 ook geconstateerd dat met name de kosten van de eerste fase in de afgelopen jaren een grote stijging hebben vertoond. Waar in 2004 voor de eerste fase een bedrag van € 100,00 werd gerekend, wordt thans een bedrag van € 558,00 (beide bedragen excl. BTW) in rekening gebracht, een stijging van ruim 400%. Naar de mening van het COA behoeft de eerste fase slechts te bestaan uit het benaderen van een deskundige in de door de IND in de taalanalyse aangegeven taal. Zoals hierboven reeds vermeld, ziet het COA deze werkzaamheden niet zozeer als behorend bij een afzonderlijke fase van het proces, maar als logische beginstap van de contra-expertise. De kosten hiervan zijn daarom verdisconteerd in het totaal toegekende bedrag.

Ten aanzien van de tweede fase van de contra-expertise is het COA van mening dat dit de eigenlijke contra-expertise is en dat de hiervoor gemaakte kosten in beginsel als



Centraal Orgaan opvang asielzoekers

noodzakelijke kosten in de zin van artikel 17 Rva 2005 kunnen worden aangemerkt. Het COA brengt echter wel een begrenzing aan in het maximaal te vergoeden bedrag. Een gekwalificeerd taalkundig expert brengt een bedrag van circa € 75,00 tot maximaal € 100,00 per uur in rekening. Een redelijke inschatting van de tijd die een taalkundig expert nodig heeft voor een contra-expertise is vier tot zes uur. Derhalve acht het COA het redelijk dat voor een contra-expertise taalanalyse een totaalbedrag van maximaal € 800,00 excl. BTW wordt vergoed. Dit is inclusief het verdisconteerde bedrag met betrekking tot de kosten van het benaderen van een geschikte deskundige.

Op grond van het bovenstaande wijst het COA uw verzoek om een volledige vergoeding van de kosten voor contra-expertise af.

Het COA geeft u wel toestemming voor het maken van de kosten voor een contra-expertise taalanalyse voor een bedrag van € 800,00 excl. BTW. Voorwaarde voor vergoeding door het COA is dat de onafhankelijkheid en de deskundigheid van de betreffende contra-expert achteraf te controleren zijn, met andere woorden: zijn of haar identiteit en hoedanigheid dienen bekend te zijn. Contra-expertises waarbij gebruik wordt gemaakt van anonieme experts komen derhalve niet voor vergoeding in aanmerking. Het COA behoudt zich daarbij het recht voor om in voorkomende gevallen onterecht uitgekeerde bedragen terug te vorderen.

U kunt uw declaratie onder overlegging van dit schrijven en een afschrift van het rapport van de contra-expertise waaruit de identiteit van de contra-expert blijkt indienen bij de locatie waar uw cliënt verblijft.

Rechtsmiddelenclausule

Als u het niet eens bent met dit besluit kunt u beroep bij de Vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage instellen. U kunt dit doen binnen vier weken na de dag waarop het aan u bekend is gemaakt. Het beroepsschrift dient u te richten aan:

Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken
Postbus 1601
2003 BR Haarlem
Faxnummer 023 - 512 66 01

Ontvangen d.d.

24 AUG 2009
Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Voor het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers
voorzitter raad van bestuur i.o. / algemeen directeur
namens deze,

mr. R. Snelleman
Senior bedrijfsjurist Directie Beleid en Juridische Zaken

26. FEB. 2010 10:24

NR. 357 P. 2/8

2.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 09/30606

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 23 februari 2010

inzake

geboren op
nationaliteit Somalische,
verblijvende te
eiser,
gemachtigde mr. E.L. Garnett,

tegen

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. E.E. van der Kamp.

Procesverloop

Bij besluit van 30 juli 2009 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van toestemming voor het maken van de door hem verschuldigde kosten in verband met het laten verrichten van een contra-expertise taalanalyse eerste en tweede fase gedeeltelijk afgewezen.

Eiser heeft op 24 augustus 2009 tegen dit besluit beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 26 oktober 2009
waar eiser is verschenen bij gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is of het besluit van 30 juli 2009 in rechte stand kan houden.
2. Eiser heeft op 10 juni 2009 verweerder verzocht om toestemming te verlenen voor het maken van de door hem verschuldigde kosten in verband met het – door De Taalstudio – laten verrichten van een contra-expertise taalanalyse eerste en tweede fase ter hoogte van € 1.463,00.
3. Verweerder stelt zich blijkens het bestreden besluit op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor vergoeding van de kosten voor de eerste fase, omdat deze kosten naar de mening van verweerder geen noodzakelijke kosten zijn in de zin van artikel 17 van de

26. FEB. 2010 10:24

NR. 357 P. 3/8

AWB 09/30606

2

Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (hierna: de Rva 2005). Ten aanzien van de kosten voor de tweede fase is verweerder van mening dat deze kosten wel noodzakelijke kosten zijn in bovenbedoelde zin, doch verweerder heeft de vergoeding van deze kosten gemaximeerd tot € 800,00. Volgens verweerder zijn kosten van bepaalde onder de eerste fase vallende werkzaamheden verdisconteerd in het totaal toe te kennen bedrag van de tweede fase.

4. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte de kosten van de meeste werkzaamheden in de eerste fase als niet noodzakelijke kosten aanmerkt. Daarnaast is eiser van mening dat verweerder de te vergoeden kosten voor de tweede fase ten onrechte heeft gemaximeerd tot € 800,00. Ter adstructie van het vorenstaande wijst eiser op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) van 19 mei 2009 (nr. 200806369/1). Uit deze uitspraak volgt dat de eerste fase, zijnde dossieranalyse, kan leiden tot gerede twijfel aan de taalanalyse van het Bureau Land en Taal (BLT). De Afdeling heeft geoordeeld dat onder de gegeven omstandigheden verweerder niet heeft voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bestaande vergewisplicht. Ook heeft verweerder niet aannemelijk gemaakt dat deze kosten als onredelijk zijn aan te merken. Juist deskundigheid in de voorbereidende fase is bepalend voor het verdere verloop van de contra-expertise zodat de eerste fase een wezenlijk onderdeel vormt van de contra-expertise. Door de handelwijze van verweerder wordt een goede rechtsgang belemmert nu eiser zich met gelijke middelen tegen besluiten van de overheid moet kunnen verweren en zich daarbij voor vergoeding van de noodzakelijke kosten kan en mag beroepen op de Rva. Ter adstructie van het belang van een adequate contra-expertise wijst eiser op een brief van het Europese Hof van de rechten van de mens (EHRM) van 26 maart 2009 waarin verweerder vragen zijn gesteld ten aanzien van een contra-expertise en of een "rigorous scrutiny" van het asielverzoek had plaats gevonden. Voorts vergoedt verweerder thans ten onrechte in zijn geheel niet meer de kosten indien sprake is van een anonieme contra-expert wat niet valt te rijmen met de vigerende jurisprudentie. Zo heeft de Afdeling in de uitspraak van 20 september 2007 (200703094/1) geoordeeld dat een anonieme contra-expert als deskundige wordt aangemerkt indien deze onder controle staat van de Taalstudio.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. De rechtbank refereert in haar overwegingen aan de uitspraak van de Meervoudige Kamer van deze rechtbank van 28 januari 2010 (kenmerk: AWB 09/23359, LJN BL2274) waarin de meervoudige kamer in een vergelijkbaar geval geoordeeld heeft over het niet vergoeden door verweerder van de kosten voor de eerste fase en maximering van de kosten voor de tweede fase van de contra-expertise.

7. Ingevolge artikel 12 van de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers (Wet COa) kan de Minister regels stellen met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Wet COa. Bij ministerieel besluit van 26 januari 2005 (Stort. 2005, nr. 24, pag. 17) is van deze bevoegdheid gebruikgemaakt door de vaststelling van de Rva 2005. Deze regeling is nadien gewijzigd (Stort. 2006, 177, Stort. 2006, 244 en Stort. 2007, 21).

8. Ingevolge artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, van de Rva 2005 omvat de opvang in een opvangcentrum in elk geval de betaling van buitengewone kosten.

26. FEB. 2010 10:24

NR. 357 P. 4/8

AWB 09/30606

3

9. Ingevolge artikel 17, eerste lid, Rva 2005 kan een asielzoeker een vergoeding ontvangen voor buitengewone kosten, bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel g, van deze regeling, die hij heeft gemaakt. Ingevolge artikel 17, tweede lid, van de Rva 2005 zijn buitengewone kosten noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald. Voorts worden buitengewone kosten ingevolge het derde lid slechts betaald voor zover vooraf door het orgaan aan de asielzoeker toestemming is verleend voor het maken van deze kosten, met uitzondering van kosten die voortvloeien uit noodsituaties waarin geen mogelijkheid bestond tot het verzoeken om toestemming. Het vierde lid bepaalt dat de toestemming, bedoeld in het derde lid, uitsluitend wordt verleend indien en voor zover de kosten noodzakelijk zijn en niet op andere wijze in de betaling kan worden voorzien.

10. Uit de toelichting bij voormeld artikel blijkt dat het bij noodzakelijke kosten gaat om kosten waarvan in redelijkheid geoordeeld kan worden dat zij noodzakelijk zijn. Het orgaan zal deze kosten in alle redelijkheid als buitengewoon moeten kunnen aanmerken.

11. Gelet op het voranstaande ligt de vraag ter beoordeling voor of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor vergoeding van de kosten voor de eerste fase, alsmede dat de kosten voor de tweede fase slechts worden vergoed tot een bedrag van € 800,00.

12. Naar is gebleken heeft verweerder zijn voormeld standpunt gebaseerd op de "Handleiding Vergoeding Buitengewone Kosten op grond van artikel 17 Rva 2005" (de Handleiding) van 1 maart 2009. Deze Handleiding dient ter uitvoering van artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, en artikel 17 van de Rva 2005. De Handleiding geeft in paragraaf 2.2. een nadere beschrijving van wat volgens verweerder moet worden verstaan onder "noodzakelijke kosten" in de zin van artikel 17 van de Rva 2005.

13. De rechtbank stelt vast dat de voornoemde door verweerder gehanteerde Handleiding niet overeenkomstig het bepaalde in artikel 1:3, vierde lid, van de Awb is vastgesteld. Derhalve is er geen sprake van een beleidsregel in de zin van voormelde bepaling. Dit betekent dat verweerder de aanvaardbaarheid daarvan in elk afzonderlijk geval dient te motiveren.

14. Niet ter discussie staat dat verweerder tot 1 maart 2009, de datum van inwerkingtreding van de Handleiding, de op grond van de Rva 2005 gevraagde vergoedingen in verband met een contra-expertise als hier in geding steeds heeft vergoed, zonder de noodzaak van de in dat kader verrichte werkzaamheden en de hoogte van de in verband met die werkzaamheden te maken kosten (nader) te beschouwen. De – naar verweerder stelt – sterke stijging van de kosten per verrichte contra-expertise, alsmede het sterk stijgende totale aantal aangevraagde vergoedingen waren voor verweerder echter aanleiding om te bezien welke kosten voor het laten verrichten van een contra-expertise daadwerkelijk noodzakelijk zijn. Ook de hoogte van het te vergoeden bedrag werd daarbij in ogenschouw genomen. In aansluiting hierop heeft verweerder zijn beleid met betrekking tot de vergoeding van de kosten van contra-expertise met ingang van 1 maart 2009 aangescherpt.

15. Weliswaar kunnen eisen gesteld worden aan het wijzigen van een beslispraktijk ten nadele van belanghebbenden, maar de rechtbank ziet geen reden om te oordelen dat de hierboven geschetste gang van zaken die aan te leggen toets niet kan doorstaan. Daartoe acht de rechtbank met name van belang dat gesteld noch gebleken is dat de vreemdeling niet als

26. FEB. 2010 10:24

NR. 357 P. 5/8

AWB 09/30606

4

gevolg van de aangescherpte beleidslijn voortaan buiten staat zou zijn gesteld om een taalanalyse te weerleggen door middel van een contra-expertise. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting te kennen gegeven dat er buiten De Taalstudio voldoende andere mogelijkheden zijn om een contra-expertise te verkrijgen. Eiser heeft zulks niet afdoende betwist. Bovendien acht de rechtbank van belang dat verweerder geruime tijd voor de wijziging van de Handleiding deze wijziging heeft gecommuniceerd met De Taalstudio, zodat dit instituut voldoende tijd heeft gehad om haar werkwijze daarop aan te passen.

16. De rechtbank overweegt voorts dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft gesteld dat de kosten voor de werkzaamheden van de eerste fase – zoals weergegeven in de brief van 24 september 2008 van De Taalstudio – niet aan te merken zijn als noodzakelijke kosten in de zin van artikel 17 van de Rva 2005, omdat een deel van deze werkzaamheden reeds door het BLT is gedaan dan wel door de gemachtigde van eiser al is of kan worden gedaan, dan wel dat de benodigde informatie reeds voorhanden is, terwijl een ander deel van de werkzaamheden van de eerste fase onder de tweede fase valt. Hiertoe heeft verweerder van belang kunnen achten dat een contra-expertise een verificatie omvat van een reeds uitgevoerd onderzoek en het daaraan ten grondslag liggende reeds beschikbare feitenmateriaal en het naar aanleiding daarvan opgestelde rapport. De contra-expert kan zich beperken tot de beoordeling van het eerder verzamelde feitenmateriaal (“is dat zorgvuldig verzameld en is kwantitatief en kwalitatief voldoende materiaal voorhanden?”) en tot de beoordeling van de schriftelijke neerslag van de bevindingen van de eerste deskundige (“zijn diens bevindingen houdbaar in het licht van het feitenmateriaal of valt op diens conclusies af te dingen?”). Verweerder heeft zich voorts op het standpunt kunnen stellen dat verderstrekkend onderzoek, voor het doel waarvoor de contra-expertise wordt gevraagd, niet noodzakelijk is en dat een contra-expertise niet meer is (of hoeft te zijn) dan een heranalyse van reeds eerder door een deskundige van het BLT verzameld feitenmateriaal. Verweerder heeft zich verder op het standpunt kunnen stellen dat het niet noodzakelijk is dat de contra-expert bij voorbaat en zelfs standaard het werk van de eerste deskundige overdoet. De door De Taalstudio genoemde werkzaamheden, zoals het maken van transcripties, dossieranalyse en second-opinions zijn niet per se nodig voor het uitvoeren van een contra-expertise. Informatie omtrent onder meer het gestelde land van herkomst, etniciteit en het aantal talen dat de asielzoeker spreekt is reeds voorhanden in het rapport van het BLT dan wel in het dossier. Voorts wordt op een cd de geluidsopname waarop de taalanalyse is gebaseerd beschikbaar gesteld.

17. Hetgeen eiser in dit verband heeft aangevoerd kan niet tot de conclusie leiden dat de contra-expert bij aanvang van de daadwerkelijke contra-analyse niet volledig geïnformeerd is of kan zijn, indien de uitvoering van de werkzaamheden van de eerste fase niet (meer) exclusief door De Taalstudio wordt verricht. Daarbij acht de rechtbank onder meer van belang dat het hier veelal werkzaamheden van feitelijke aard betreft waarvoor een specifieke taalkundige vaardigheid niet op voorhand nodig is. Zo valt onvoldoende in te zien waarom een verwacht taalprofiel per se door een linguïst dient te worden geschetst. Eiser heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat een dergelijke schets niet kan worden gemaakt aan de hand van algemeen beschikbare bronnen en dat daarbij specifieke taalkundige kennis is vereist. Ook hetgeen voor het overige is aangevoerd, maakt niet dat het standpunt van verweerder over de noodzakelijkheid van de kosten van de eerste fase contra-expertise taalanalyse door De Taalstudio rechtens niet houdbaar is.

18. Ten aanzien van de kosten van de tweede fase – waaromtrent tussen partijen de hoogte van het maximum te vergoeden bedrag in geschil is – is de rechtbank van oordeel dat

26. FEB. 2010 10:25

NR. 357 P. 6/8

AWB 09/30606

5

verweerder dit bedrag in redelijkheid op het maximum van € 800,00 heeft kunnen stellen. Hiertoe merkt de rechtbank op dat voormeld bedrag tot stand is gekomen na vergelijking van informatie afkomstig van zowel het BLT als De Taalstudio. Voorts heeft verweerder daarbij het volgende in aanmerking kunnen nemen. Een gekwalificeerd taalkundig expert brengt een bedrag van circa € 75,00 tot € 100,00 per uur in rekening. Dit gegeven is voortgekomen uit een onderzoek van het BLT gedaan naar de geldende uurtarieven in de Scandinavische landen, alwaar een tarief van circa € 75,00 tot maximaal € 100,00 in rekening wordt gebracht. Een redelijke inschatting van de tijd die een taalkundig expert nodig heeft voor een contra-expertise taalanalyse, welke inschatting is gebaseerd op ervaring van het BLT, is vier tot zes uur. In de voor de tweede fase te vergoeden kosten zijn de kosten van het benaderen van een geschikte deskundige verdisconteerd. Dit betekent dat verweerder bereid is een vergoeding toe te kennen voor circa acht tot elf uur contra-expertise. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat het aantal uren en het bedrag per uur niet toereikend zijn voor de werkzaamheden die verweerder noodzakelijk heeft geacht.

19. Ten aanzien van het laten uitvoeren van een contra-expertise door andere deskundigen, heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat niet aannemelijk is gemaakt dat buiten De Taalstudio geen deskundigen zouden zijn.

20. Ten aanzien van de stelling van eiser dat verweerders standpunt in deze zaak afbreuk doet aan het beginsel van "equality of arms" in de asielprocedure is de rechtbank van oordeel dat eiser hierin niet gevolgd kan worden. Aan eiser is immers in de asielprocedure de mogelijkheid geboden om een taalanalyse uit te laten voeren, van welke mogelijkheid eiser gebruik heeft gemaakt. Hiermee is aan eiser tegemoet gekomen in de voldoening van de op hem in de asielprocedure rustende verplichting om de aan zijn aanvraag ten grondslag liggende feiten en omstandigheden aannemelijk te maken in het geval twijfel is gerezen over de gestelde identiteit en nationaliteit. Voorts kan eiser een contra-expertise laten uitvoeren, waartoe hij voldoende in staat wordt gesteld, aangezien de noodzakelijke kosten vergoed worden. Derhalve wordt het recht van eiser om een contra-expertise uit te laten voeren niet beperkt en is evenmin sprake van een situatie dat de mogelijkheid tot het doen van een "rigorous scrutiny" van het asielverzoek ontbreekt.

21. Eisers grief dat verweerder ten onrechte de kosten van een anonieme contra-expert niet vergoedt, volgt de rechtbank niet. Eiser heeft immers verzocht om vergoeding van de door hem verschuldigde kosten in verband met het laten verrichten van een contra-expertise taalanalyse en verweerder heeft ook toestemming gegeven voor het maken van de kosten voor een contra-expertise taalanalyse, weliswaar beperkt tot een bedrag van € 800,00. Weliswaar geldt als voorwaarde dat de onafhankelijkheid en de deskundigheid van de betreffende contra-expert achter af te controleren moet zijn, maar daaromtrent heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State (Afdeling) reeds (onder meer op 20 september 2007, LJN: BB5253) geoordeeld dat ook een contra-expert als deskundige worden aangemerkt, indien deze onder controle staat van de Taalstudio. Dat de contra-expert anoniem wenst te blijven doet daar niets aan af, nu de Taalstudio op de hoogte is van de personalia van de contra-expert. Zodoende kan achteraf de onafhankelijkheid en deskundigheid gecontroleerd worden.

Gelet op vaste jurisprudentie kan ook niet worden volgehouden dat een rapport contra-expertise van een anonieme contra-expert bij voorbaat nimmer kan afdoen aan een taalanalyse van het BLT enkel omdat deze anoniem is, reeds daarom kunnen de kosten van

26. FEB. 2010 10:25

NR. 357 P. 7/8

AWB 09/30606

6

een dergelijke contra-expertise worden aangemerkt als noodzakelijke kosten en komen dergelijke kosten voor vergoeding in aanmerking.

22. Hetgeen overigens is aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

23. Het beroep is derhalve ongegrond.

24. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

25. Beslist wordt als volgt.

26. FEB. 2010 10:25

NR. 357 P. 8/8

AWB 09/30606

7

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J.Y. van de Kraats als rechter in tegenwoordigheid van
drs. W. Smeding als griffier en in het openbaar uitgesproken op 23 februari 2010.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **26 FEB. 2010**

De Praktijck

advocatenkantoor

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
Per fax: 070 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 MRT 2010	
ZAAKNR.	27806
AAN:	VI
BEHANDELD: DO:	PAR:

Hoger beroepschrift

's-Hertogenbosch, 21 maart 2010

Betreft : / Centraal Orgaan opvang Asielzoekers
Ons kenmerk : 00000284B LG/lg
Uw kenmerk :

Geeft te kennen,

De heer geboren verder te noemen appellant, te dezer zake woonplaats kiezende te 's-Hertogenbosch, Julianaplein 33, ten kantore van Advocatenkantoor De Praktijck, waarvan mr. E.L. Garnett, advocaat, verklaart tot het indienen van het onderhavige hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch (verder: de rechtbank) (productie 1), AWB nr. 09/30606, gedateerd op 23 februari 2010.

Dit hoger beroepschrift berust op de navolgende grieven:

De eerste grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat

11. Gelet op het vorenstaande ligt de vraag ter beoordeling voor of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor vergoeding van de kosten voor de eerste fase, alsmede dat de kosten voor de tweede fase slechts worden vergoed tot een bedrag van € 800,00.

In artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën 2005 (Rva) is bepaald: "De opvang in een opvangcentrum omvat in elk geval de volgende verstrekkingen: (...) g. betaling van buitengewone kosten" (onderstreping van LG).

Deze bepaling geeft een aanspraak op de betaling van buitengewone kosten. Dit wordt ten overvloede bevestigd door de toelichting op dat artikel: "In het eerste lid is een zevental

mw. mr. E.L. Garnett | mw. mr. A.A.W.A. Vissers
mw. mr. A. Kurt-Geçoglu | mw. mr. I. van den Elshout | mr. J.A.A. Vos
Advocatenkantoor De Praktijck | Postbus 1535 | 5200 BN | 's-Hertogenbosch
Bezoekadres - Julianaplein 33 | 5211 BB | 's-Hertogenbosch
info@de-praktijck.nl | www.de-praktijck.nl | T 073 - 615 94 00 | F 073 - 615 94 09

verstrekkingen genoemd die in de opvangvoorzieningen geboden moeten worden en die geacht worden in elk geval de minimale bestaansvoorwaarden te bevatten (...)” (onderstreping van LG). Volgens de Toelichting Rva 2005 geldt als uitgangspunt dat het totale dekkingspakket van de wet werk en bijstand de richtlijn vormt voor de aard en de omvang van de krachtens de Rva 2005 geboden voorzieningen. Aan het belang van dit artikel en de toelichting erop gaat de rechtbank voorbij.

Indien de kosten noodzakelijk zijn en eiser deze kosten niet zelf kan voldoen, dan dienen deze kosten vergoed te worden. Bij interpretatieverschillen is het aan de rechter integraal te toetsen wat die bepaling inhoudt, en of verweerder die juist toepast. In de toelichting op artikel 17 Rva staat vermeld: “Het gaat om kosten waarvan in redelijkheid geoordeeld kan worden dat ze noodzakelijk zijn.” De beoordelingsvrijheid die verweerder heeft is dus een marginale toetsing. Als kosten redelijkerwijs als noodzakelijk kunnen worden aangemerkt, dan moeten ze worden vergoed. Zo lang de gestelde noodzaak niet onredelijk is, moet er worden vergoed. Alleen kosten waarvan de gestelde noodzaak als onredelijk moet worden aangemerkt, komen niet voor vergoeding in aanmerking. In het verlengde hiervan dient de toetsing van het bestreden besluit dan ook te zijn: heeft verweerder terecht (integrale toetsing) de door eiser opgevoerde noodzaak voor de te maken kosten als “onredelijk” (marginale toetsing) geoordeeld? Heeft verweerder de haar toekomstige marginale toetsingsbevoegdheid op een juiste wijze gebruikt? Verweerder erkent dat hij slechts een marginale toetsingsbevoegdheid heeft in een verslag van een gesprek met De Taalstudio op 6 november 2008 (productie 2). Zulks miskent de rechtbank.

De tweede grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat

16. De rechtbank overweegt voorts dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft gesteld dat de kosten voor de werkzaamheden van de eerste fase – zoals weergegeven in de brief van 24 september 2008 van De Taalstudio – niet aan te merken zijn als noodzakelijke kosten in de zin van artikel 17 van de RVA 2005, omdat een deel van deze werkzaamheden reeds door het BLT is gedaan dan wel door de gemachtigde van eiser al is of kan worden gedaan, dan wel dat de benodigde informatie reeds voorhanden is, terwijl een ander deel van de werkzaamheden van de eerste fase onder de tweede fase valt. Hiertoe heeft verweerder van belang kunnen achten dat een contra-expertise een verificatie omvat van een reeds uitgevoerd onderzoek en het daaraan ten grondslag liggende reeds beschikbare feitenmateriaal en het naar aanleiding daarvan opgestelde rapport. De contra-expertise kan zich beperken tot de beoordeling van het eerder verzamelde feitenmateriaal (‘‘is dat zorgvuldig verzameld en is kwantitatief voldoende materiaal voorhanden?’’) en tot de beoordeling van de schriftelijke neerslag van de bevindingen van de eerste deskundige (‘‘zijn diens bevindingen houdbaar in het licht van het feitenmateriaal of valt op diens conclusies af te dingen?’’). Verweerder heeft zich voorts op het standpunt kunnen stellen dat verderstrekkend onderzoek, voor het doel waarvoor de contra-expertise wordt gevraagd, niet noodzakelijk is en dat een contra-expertise niet meer is (of behoeft te zijn) dan een heranalyse van reeds eerder door een deskundige van het BLT verzameld feitenmateriaal. Verweerder heeft zich verder op het standpunt kunnen stellen dat het niet noodzakelijk is dat de contra-expert bij voorbaat en zelfs standaard het werk van de eerste deskundige overdoet. De door De Taalstudio genoemde werkzaamheden, zoals het maken van transcripties, dossieranalyse en second-opinions zijn niet per se nodig voor het uitvoeren van een contra-expertise. Informatie omtrent onder meer het gestelde land van herkomst, etniciteit en het aantal taken dat de asielzoeker spreekt is reeds voorhanden in het

rapport van het BLT dan wel in het dossier. Voorts wordt op een cd de geluidsofname waarop de taalanalyse is gebaseerd beschikbaar gesteld.

17. Hetgeen eiser in dit verband heeft aangevoerd kan niet tot de conclusie leiden dat de contra-expert bij aanvang van de daadwerkelijke contra-expertise niet volledig geïnformeerd is of kan zijn, indien de uitvoering van de werkzaamheden van de eerste fase niet (meer) exclusief door De Taalstudio wordt verricht. Daarbij acht de rechtbank onder meer van belang dat het hier veelal werkzaamheden van feitelijke aard betreft waarvoor een specifieke taalkundige vaardigheid niet op voorhand nodig is. Zo valt onvoldoende in te zien waarom een verwacht taalprofiel per se door een linguïst dient te worden geschetst. Eiser heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat een dergelijke schets niet kan worden gemaakt aan de hand van algemeen beschikbare bronnen en dat daarbij specifieke taalkundige kennis is vereist. Ook hetgeen voor het overige is aangevoerd, maakt niet dat het standpunt van verweerder over de noodzakelijkheid van de kosten van de eerste fase contra-expertise taalanalyse door De Taalstudio rechtens niet houdbaar is.

Hoewel verweerder erkent in het verslag van het gesprek met De Taalstudio van 6 november 2008 (productie 2) dat zij niet deskundig is en slechts marginaal kan toetsen, gaat verweerder zeer ver in het bepalen hoe een contra-expertise tot stand te komen en welke werkzaamheden al dan niet nodig zijn. Appellant is van mening dat verweerder dienst zich hiervan dient te weerhouden. Verweerder treedt in de asielprocedure waar zij zich buiten dient te houden. Een contra-expert dient zelf te bepalen hoe de contra-expertise uitgevoerd dient te worden om zijn conclusies te onderbouwen en die van de taalanalist van BLT te weerleggen indien hij tot een ander oordeel komt. In de asielprocedure dient geoordeeld te worden of hij hieraan voldoet. Verweerder mag dit vooraf niet doen.

Appellant is het niet eens met het oordeel van de rechtbank dat de werkzaamheden van de eerste fase veelal werkzaamheden zijn van feitelijke aard waarvoor een specifieke taalkundige vaardigheid niet op voorhand nodig is. Tevens bestrijdt appellant dat louter een her-analyse zou voldoen. Appellant bestrijdt dat alle relevante gegevens door de IND verstrekt worden en dat niet goed gekeken hoeft te worden naar de uitgangspunten van de taalanalist van de IND.

Verweerder heeft geen deskundigheid op het gebied van het verrichten van linguïstische contra-expertisen. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd waarom de werkzaamheden in de eerste fase niet tot de werkzaamheden van een contra-expertise zouden behoren. Verweerder heeft geen rapporten, en zeker geen deskundigenbericht, overgelegd om haar stellingen te onderbouwen. De brief van de heer Eriksson meldt dat er twee manieren zijn om taalanalysen te verrichten: één met gebruikmaking van native speakers onder begeleiding van een gespecialiseerde linguïst en twee met gebruikmaking van linguïsten. Ook meldt hij dat er aanvullend onderzoek nodig is. Dit is geen onderbouwing van de stelling van verweerder dat louter een her-analyse voldoende is noch dat de werkzaamheden in de eerste fase niet tot de werkzaamheden van een contra-expertise zouden behoren.

Appellant heeft informatie overgelegd waaruit blijkt dat de stellingen van verweerder niet houdbaar zijn. Uit het rapport van de heer Ten Thije blijkt welke voorwaarden er zijn voor een zorgvuldige contra-expertise. Hierin worden de noodzakelijke werkzaamheden en deskundigheid bij de voorbereiding en uitvoering beschreven. In dit rapport wordt bevestigd dat de

werkzaamheden die door De Taalstudio in de eerste fase worden verricht, noodzakelijk zijn voor en noodzakelijkerwijs deel uitmaken van de contra-expertise taalanalyse. Hij schrijft: "De contra-expert kan zich namelijk niet beperken tot een simpele kopie van de taalanalyse van de IND, maar moet vanuit een linguïstisch gefundeerd vooronderzoek naar de regionale en historisch bepaalde meertaligheid een eigen beoordelingskader mogelijk maken. Dat betekent dat extra informatie over de taalsituatie moet kunnen worden ingewonnen, zodat beoordeeld kan worden of een taalanalyse in een bepaalde case überhaupt wel mogelijk is. Bovendien moet beoordeeld worden of de talige expertise die door de IND is ingezet wel voldoende is geweest om recht te doen aan de complexiteit van de meertaligheid. Op basis van nieuw ingewonnen informatie kan het zijn dat de vraagstelling die aan de basis van de taalanalyse ligt, moet worden heroverwogen of aangepast, aangezien BLT bij haar analyse aspecten van taalvariatie of meertaligheid over het hoofd heeft gezien." (p.6) "Bij elke asielzoeker moet opnieuw nagegaan worden of en hoe een koppeling gemaakt kan worden tussen de taalvariatie in de regio waar hij vandaan zegt te komen en de factoren die in de loop van zijn leven zijn actueel taalgebruik hebben kunnen bepalen. Deze werkzaamheden beogen de hierboven geschetste problemen die samenhangen met de tweede valkuil tot een minimum te beperken en een zorgvuldige taalanalyse te garanderen. Deze werkzaamheden zijn gezien hun taalwetenschappelijke oriëntatie alleen door geschoolde linguïsten uit te voeren." (p.8) Verweerder heeft geen informatie overgelegd die het rapport van de heer Ten Thije bestrijdt.

In een rapport van de Refugee Documentation Centre of Ireland (productie 3) staat vermeld dat de linguïsten Diane Eades en Jacques Arends schrijven: "The basic assumption underlying such language analysis, one that would not be disputed by linguists, is that the way that a person speaks contains clues about their origin. However, in many different countries around the world, linguists are increasingly raising concerns about over-generalised and erroneous assumptions and practices involved in linguistic identification of asylum seekers. The most problematic is the apparent assumption that during an interview an asylum seeker should consistently speak only one language variety, with no linguistic influence (for example in phonology, lexicon or grammar) from another language variety. Any example of such influence can be taken as proof of the asylum seeker's deception about their country of origin.

This problematic assumption is strongly rooted in what Blommaert and Verschueren (1998) term homogenism the widespread ideology that sees societies as characterized by a common language, and thus sees an individual as normally monolingual and a member of one culture. (Eades, Diane and Arends, Jacques, Using Language Analysis in the determination of national origin of asylum seekers: an introduction, Speech, Language and the Law 11 (2), 2004, p.180)"

Daarnaast heeft appellant diverse voorbeelden van de plannen van aanpak en dossieranalyses van De Taalstudio overgelegd waaruit blijkt dat de werkzaamheden van de eerste fase van De Taalstudio niet standaard zijn, zoals verweerder stelt. Ook blijkt dat het werk niet verricht zou kunnen worden door een advocaat maar dat linguïstische kennis vereist is. Zo geeft voorbeeld 4 aan waarom het erg problematisch is om een betrouwbare herkomstbepaling op basis van een taalanalyse te verrichten, zoals de IND stelt. Alle vermelde argumenten hiervoor zijn van linguïstische, en niet juridische aard en vereisen kennis waarover een advocaat niet beschikt. Het feit dat de asielzoekster rondgezworven heeft is wel feitelijke kennis, maar argumenten zoals - het

contact dat zij had moeten hebben met sprekers van welke taal; - dat zij niet binnen 1 spraakgemeenschap is opgegroeid; - dat zij gelet op taalverwervingskennis, de taal die zij sprak toen zij jong was waarschijnlijk niet meer spreekt; - dat het Bajuni uit Kenia en het Bajuni uit Somalië nauwelijks te onderscheiden is; - de ervaring dat een Bajuni spreker die toegesproken wordt in Standaard Swahili, zal antwoorden in Standaard Swahili; zijn allemaal linguïstische argumenten en betreffen wel degelijk werkzaamheden in het kader van een contra-expertise. Voorbeeld 6 geeft aan dat hoewel de taalanalist van de IND stelt dat iedereen in Darfur zuiver Darfur Arabisch en een stamtaal spreekt, de Berti stam volgens experts van de Taalstudio geen stamtaal meer spreken omdat zij al lang geleden gearabiseerd zijn en het maar de vraag is of het Arabisch van iemand uit die stam nog een aanwijzing is voor zijn etnische afkomst. In de uitspraak van de rechtbank Zutphen van 7 oktober 2009, Awb 08/36043 (productie 3) blijkt dat de asielzoeker een Tumul is die onder de Daarood Ogaadeen in de Lower Juba regio woont, waarvan bekend is dat zij Noord-Somalisch spreken; een aspect dat niet kenbaar betrokken is in de taalanalyse. Ook uit dit voorbeeld blijkt dat het louter her-analyseren op basis van alleen informatie van de IND deze informatie niet boven water gekregen zou hebben. Nogmaals een contra-expertise dient concrete aanknopingspunten te geven om aan de juistheid en volledigheid van de taalanalyse te twifelen. Ten onrechte gaat de rechtbank hieraan voorbij.

Ten onrechte gaat de rechtbank voorbij aan het voorbeeld van de uitspraak van uw Afdeling van 19 mei 2009 nr.2000806369/1 waarbij uw Afdeling oordeelde op basis van een dossieranalyse van De Taalstudio dat de taalanalyse onvoldoende inzichtelijk was o.a. omdat niet aangegeven werd waarom de tongval in het Swahili de asielzoeker eenduidig buiten Burundi plaatste, niet duidelijk was of de taalanalist meegewogen heeft dat de asielzoeker het Kirundi niet als moedertaal sprak en niet aangaf welke betekenis in dat verband gehecht moest worden aan het feit dat de asielzoeker geen actieve kennis van het Kirundi heeft. Dit zijn linguïstische argumenten. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd waarom de werkzaamheden van de dossieranalyse in de eerste fase niet tot de werkzaamheden van een contra-expertise zouden behoren. Verweerder stelt dat het aangepaste beleid ten aanzien van de vergoeding van de kosten van contra-expertisen afgeleid is uit de jurisprudentie van de Afdeling. De criteria komen er op neer dat wanneer werkzaamheden, volgens verweerder, niet kunnen leiden tot het aantasten van de taalanalyse, deze kosten niet vergoed worden. Gelet op deze uitspraak motiveert verweerder tevens onvoldoende waarom de kosten voor de werkzaamheden van de dossieranalyse / eerste fase niet vergoed worden.

De rechtbank gaat voorbij aan het feit dat de IND en uw Afdeling hoge eisen stellen aan een contra-expertise. Het rapport dient uitgevoerd te worden door een zorgvuldig geselecteerde deskundige, uitvoerig gemotiveerd te zijn en van concrete aanknopingspunten voorzien om duidelijk aan te geven dat er gerede twijfel is over juistheid en volledigheid én de zorgvuldigheid en inzichtelijkheid van de taalanalyse van de IND, de wijze waarop deze tot stand is gekomen en of de aan de taalanalyse verbonden conclusies door de analyse gedragen kunnen worden. De werkzaamheden van de eerste fase zijn wel degelijk een onderdeel van het maken van een contra-expertise. Zulks miskent de rechtbank.

Verder overleg ik een uitspraak van de rechtbank Assen van 16 februari 2010, Awb 09/36226 (productie 4). De rechtbank is van oordeel dat uit het bestreden besluit en de in het

verweerschrift gegeven toelichting daarop onvoldoende naar voren komt waarop het standpunt van verweerder is gebaseerd dat de werkzaamheden in de eerste fase niet noodzakelijk zijn voor de daadwerkelijke contra-expertise. Gelet op de brief van de Taalstudio van 24 september 2008 heeft verweerder niet zonder nadere motivering kunnen volstaan met het weergeven van de eigen - niet onderbouwde - visie op de aard en de noodzaak van de eerste fasewerkzaamheden. In dit verband is van belang dat het de rechtbank ambtshalve bekend is dat verweerder voorafgaand zowel het BLT als de Taalstudio heeft geraadpleegd. Welke informatie hierbij concreet is verkregen en in hoeverre deze aan het besluit ten grondslag is gelegd, is door verweerder niet inzichtelijk gemaakt. In het bijzonder klemmt het ontbreken van de informatie van het BLT nu uit de brief van de Taalstudio van 24 september zou kunnen worden afgeleid dat verweerder zich bij haar besluitvorming heeft laten leiden door onjuiste, dan wel onvolledige informatie van het BLT. Verweerder heeft ten slotte evenmin duidelijk gemaakt waarom de kosten van de eerste fase in het verleden kennelijk wel, maar thans niet, langer noodzakelijk wordt geacht.

In een uitspraak van de rechtbank Maastricht van 5 februari 2010, Awb 09/17845, (productie 5) oordeelde de rechtbank dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen beslissen tot het gewijzigde beleid nu verweerder niet zorgvuldig tot deze beleidswijzing is gekomen. De rechtbank betreft bij haar oordeel dat verweerder zich niet gedegen en kenbaar heeft laten voorlichten door meerdere onafhankelijke en objectieve bronnen.

De derde grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat

18. Ten aanzien van de kosten van de tweede fase – waaromtrent tussen partijen de hoogte van het maximum te vergoeden bedrag in geschil is – is de rechtbank van oordeel dat verweerder dit bedrag in redelijkheid op het maximum van € 800,00 heeft kunnen stellen. Hiertoe merkt de rechtbank op dat voormeld bedrag tot stand is gekomen na vergelijking van informatie afkomstig van zowel het BLT als De Taalstudio. Voorts heeft verweerder daarbij het volgende in aanmerking kunnen nemen. Een gekwalificeerd taalkundige expert brengt een bedrag van circa € 75,00 tot € 100,00 in rekening wordt gebracht. Een redelijke inschatting van de tijd die een taalkundig expert nodig heeft voor een contra-expertise taalanalyse, welke inschatting is gebaseerd op ervaring van het BLT, is vier tot zes uur. In de voor de tweede fase te vergoeden kosten zijn de kosten van het naderen van een geschikte deskundige verdisconteerd. Dit betekent dat verweerder bereid is een vergoeding toe te eunnen voor circa acht tot elf uur contra-expertise. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat het aantal uren en het bedrag per uur niet toereikend zijn voor de werkzaamheden die verweerder noodzakelijk heeft geacht.

Zoals in de bovenvermelde grieven is uitgelegd, maken werkzaamheden van de eerste fase wel degelijk onderdeel uit van een contra-expertise. Indien de eerste fase niet vergoed wordt dan dienen de deze werkzaamheden later uitgevoerd te worden.

Nogmaals miskent de rechtbank dat uw Afdeling hoge eisen stellen aan een contra-expertise. Het rapport dient uitgevoerd te worden door een zorgvuldig geselecteerde deskundige, uitvoerig gemotiveerd te zijn en van concrete aanknopingspunten voorzien om duidelijk aan te geven dat er gerede twijfel is over juistheid en volledigheid én de zorgvuldigheid en inzichtelijkheid van de taalanalyse van de IND, de wijze waarop deze tot stand is gekomen en of de aan taalanalyse verbonden conclusies door de analyse gedragen kunnen worden. Bij een beperkte contra-

expertise zoals verweerder deze voorstelt, is de kans groot dat de contra-expertise niet aan deze voorwaarden voldoet.

Daarnaast gaat verweerder voorbij aan kosten zoals het vertalen van het rapport taakanalyse en de controle werkzaamheden die de Taalstudio doet. Werkzaamheden die uw Afdeling van belang acht als kwaliteits- en deskundigheidscontrole.

Appellant is van mening dat de overgelegde informatie de kosten die De Taalstudio in rekening brengt onderbouwt en inzichtelijk maakt. Anders dan appellant, heeft verweerder zijn stellingen niet met enige schriftelijke informatie onderbouwd en inzichtelijk gemaakt. Verweerder heeft de informatie ingewonnen bij BLT: een ketenpartner en niet onafhankelijk. BLT heeft ook geen ervaring met het verrichten van contra-expertisen hetgeen iets anders is dan het verrichten van een taalanalyse. BLT maakt onderdeel uit van de overheid en kan beschikken over faciliteiten van de overheid. De Taalstudio heeft kosten zoals overhead, ondersteunend personeel, huisvesting en het vertalen van taalanalysen die BLT niet heeft. Ook heeft De Taalstudio geen voordeel van efficiency van het 'lopende band werk' van taalanalysen van alle Somaliërs, zoals BLT. De bureaus waarnaar verweerder verwijst richten, anders dan De Taalstudio, zich haast uitsluitend op overheden. Daarnaast wijs ik erop dat in diverse zaken w.o. bovenvermelde uitspraak van de rechtbank Zutphen, de rechtbank Alkmaar, Awb 02/5279, van 1 maart 2005, de rechtbank Den Bosch, Awb 08/26862 van 20 mei 2009, en Awb 03/66444 van 28 juni 2005, en rechtbank Amsterdam, Awb 03/51354 van 22 augustus 2005, de rechtbanken van oordeel waren dat de taalanalist van Sprakab onvoldoende inzichtelijk had gemaakt hoe hij tot zijn conclusie is gekomen of dat er getwijfeld werd aan de deskundigheid van de taalanalist.

Appellant is daarom van mening dat de informatie verschaft door verweerder geen draagkrachtige motivering kan zijn voor het beperken van de vergoeding van een contra-expertise tot een bedrag van € 800,--. Te meer nu verweerder jarenlang volledige vergoeding van deze kosten en deze kosten als noodzakelijk heeft beschouwd. De stelling van verweerder dat De Taalstudio zijn prijzen met 400% heeft verhoogd is niet juist, zoals uit de overgelegde informatie blijkt.

De rechtbank oordeelde dat een vergoeding van 8 tot 11 uur werk redelijk zou zijn, maar ik wijs erop dat de door verweerder begrensde vergoeding van € 800,00 onvoldoende is bij een uurloon van € 100,00 per uur en 11 uur werk. Hierbij komen nog aanvullende kosten zoals het vertalen van het rapport taalanalyse, kwaliteitscontrole werkzaamheden en andere overhead en administratieve werkzaamheden.

Zulks miskent de rechtbank.

De vierde grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat

15 Weliswaar kunnen eisen gesteld worden aan het wijzigen van een beslispraktijk ten nadele van belanghebbenden, maar de rechtbank ziet geen reden om te oordelen dat de hierboven geschetste gang van zaken die aan te leggen toets niet kan doorstaan. Daartoe acht de rechtbank met name van belang dat gesteld noch gebleken

is dat de vreemdeling niet als gevolg van de aangescherpte beleidslijn voortaan buiten staat zou zijn gesteld om een taalanalyse te weerleggen door middel van een contra-expertise. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting te kennen gegeven dat er buiten De Taalstudio voldoende andere mogelijkheden zijn om een contra-expertise te verkrijgen. Eiser heeft zulks niet afdoende betwist. Bovendien acht de rechtbank van belang dat verweerder geruime tijd voor de wijziging van de Handleiding deze wijziging heeft gecommuniceerd met De Taalstudio, zodat dit instituut voldoende tijd heeft gehad om haar werkwijze daarop aan te passen.

en

“19. Ten aanzien van het laten uitvoeren van een contra-expertise door andere deskundigen, heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat niet aannemelijk is gemaakt dat buiten De Taalstudio geen deskundigen zouden zijn.

20. Ten aanzien van de stelling van eiser dat verweerdens standpunt in deze zaak afbreuk doet aan het beginsel van “equality of arms” in de asielprocedure is de rechtbank van oordeel dat eiser hierin niet gevolgd kan worden. Aan eiser is immers in de asielprocedure de mogelijkheid geboden om een taalanalyse uit te laten voeren, van welke mogelijkheid eiser gebruik heeft gemaakt. Hiermee is aan eiser tegemoet gekomen in de voldoening van de op hem in de asielprocedure rustende verplichtingen om de aan zijn aanvraag ten grondslag liggende feiten en omstandigheden aannemelijk te maken in het geval twijfel is gerezen over de gestelde identiteit en nationaliteit. Voorts kan eiser een contra-expertise laten uitvoeren, waartoe hij voldoende in staat wordt gesteld, aangezien de noodzakelijke kosten vergoed worden. Derhalve wordt het recht van eiser om een contra-expertise uit te laten voeren niet beperkt en is evenmin sprake van een situatie dat de mogelijkheid tot het doen van een “rigorous scrutiny” van het asielprocedure ontbreekt.”

Volgens de rechtbank zou de wijziging van de Handleiding tijdig gecommuniceerd zijn met de Taalstudio. Dit is niet juist. Het overleg met de Taalstudio op 8 november 2008 is beperkt tot de werkzaamheden in de eerste fase. Zoals al blijkt uit overgelegde producties bij de gronden van het beroep verklaart De Taalstudio: “Er zou nog een gesprek volgen om de werkzaamheden en de kosten te bespreken (na het gesprek van 8 november 2008, LG). Dit gesprek heeft nooit plaatsgevonden. Desondanks heeft het COA deze wijzigingen eensluidend doorgevoerd, zonder enig nader overleg met De Taalstudio, zelfs zonder de precieze regeling met De Taalstudio te communiceren. Deze hebben wij in maart via onze klanten ontvangen.”

Appellant is niet tijdig geïnformeerd maar werd ineens geconfronteerd met een extreme wijziging van het gedragslijn van verweerder. Van appellant wordt in casu verlangd dat hij een contra-expertise laat opstellen en inbrengt, indien hij het deskundigenrapport (de taalanalyse) wenst aan te tasten – een contra-expertise die concrete aanknopingspunten geeft om aan de juistheid en volledigheid van de taalanalyse te twijfelen. Van de IND dient appellant aan te tonen dat hij binnen twee weken opdracht voor een contra-expertise had gegeven, terwijl De Taalstudio, een van de zeer weinige door de jurisprudentie als deskundig beschouwd bureaus, de eist stelt om toegelaten te worden tot de tweede fase de vergoeding van de eerste fase. Appellant kwam helemaal klem te zitten. Er is geen rekening gehouden met zijn belangen.

Verweerder stelt dat er andere mogelijkheden voor appellant waren om een contra-expertise te laten uitvoeren, maar heeft geen enkele informatie overgelegd noch jurisprudentie waaruit blijkt dat deze bureaus voldoen aan de door uw Afdeling gestelde eisen. Nogmaals wijs ik op bovenvermelde jurisprudentie waarbij taalanalysen van bijvoorbeeld Sprakab niet geaccepteerd

werden alsmede op de kritiek vermeld in het rapport van het Refugee Documentation Centre o Ireland (productie 3). Een ander Bureau dat verweerder weleens vermeldt is Mettaal. Dit bureau verklaart zelf maar 20 contra-expertisen te hebben uitgevoerd in 20 jaar tijd. Hun kernactiviteit is vertalingen. Een bureau dat wel door uw Afdeling als een deskundig bureau geaccepteerd is, is Makano. Dit bureau kost zelfs iets meer dan de Taalstudio hetgeen bewijst dat de kosten van de Taalstudio niet onredelijk zijn.

Een vergaande beperking van de mogelijkheden tot het verrichten van een contra-expertise die mogelijk niet aan de door uw Afdeling gestelde eisen voldoet, is in strijd met het beginsel van equality of arms. Tevens treedt verweerder in de asielprocedure door te bepalen hoe een contra-expertise verricht moet worden, enz. Een contra-expert dient zelf te bepalen hoe de contra-expertise uitgevoerd dient te worden om zijn conclusies te onderbouwen en die van de taalanalist van BLT te weerleggen indien hij tot een andere oordeel komt. Zulks miskent de rechtbank.

De vijfde grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat

"21. Eisers grief dat verweerder ten onrechte de kosten van een anonieme contra-expertise niet vergoedt, volgt de rechtbank niet. Eiser heeft immers verzocht om vergoeding van de door hem verschuldigde kosten in verband met het laten verrichten van een contra-expertise taalanalyse en verweerder heeft ook toestemming gegeven voor het maken van de kosten voor een contra-expertise taalanalyse, weliswaar beperkt tot een bedrag van € 800,00. Weliswaar geldt als voorwaarde dat de onafhankelijkheid en de deskundigheid van de betreffende contra-expertise achteraf te controleren moet zijn, maar daaromtrent heeft de Afdeling Bestuursrechtbank Raad van State (Afdeling) reeds (onder meer op 20 september 2007, LJN:BB5253) geoordeeld dat ook een contra-expertise als deskundige worden aangemerkt, indien deze onder controle staat van de Taalstudio. Dat de contra-expert anoniem wenst te blijven doet daar niets aan af, nu de Taalstudio op de hoogte is van de personalia van de contra-expert. Zodoende kan achteraf de onafhankelijkheid en deskundigheid gecontroleerd worden. Gelet op vaste jurisprudentie kan ook niet worden volgehouden dat een rapport contra-expertise van een anonieme contra-expert bij voorbaat nimmer kan afdoen aan een taalanalyse van het BLT enkel omdat deze anoniem is, reeds daarom kunnen de kosten van een dergelijke contra-expertise worden aangemerkt als noodzakelijke kosten en komen dergelijke kosten voor vergoeding in aanmerking."

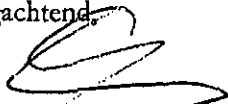
Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep op het punt van het weigering van een anonieme contra-expertise niet gegrond verklaard. Immers de rechtbank is het met appellant eens dat de interpretatie van de uitspraak van 20 september 2007 en de daarop gebaseerde gedragslijn van verweerder ten aanzien van anonieme contra-expertise niet juist is. De rechtbank gaat uit van een verkeerde voorstelling van zaken. In de beslissing van verweerder staat uitdrukkelijk dat de identiteit van de contra-expert bekend moet zijn en dat anonieme contra-expertise niet vergoed zal worden. "met andere woorden: zijn of haar identiteit en hoedanigheid dienen bekend te zijn. Contra-expertises waarbij gebruikt wordt gemaakt van anonieme experts komen derhalve niet voor vergoeding in aanmerking." ... "U kunt uw declaratie onder overlegging van dit schrijven en een afschrift van het rapport van de contra-expertise waaruit de identiteit van de contra-expert blijkt indienen bij de locatie waar uw cliënt verblijft." Door het beroep niet gegrond te verklaren op dit punt, mag verweerder de gedragslijn ten aanzien van anonieme contra-expertise blijven volgen. Zulks miskent de rechtbank.

Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen. Voorts verzoekt appellant u om, doende wat de rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep gegrond te verklaren met vernietiging van de bestreden beschikking, dan wel naar de rechtbank terug te verwijzen, met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Tot slot verzoek ik u mij het proces-verbaal van de ten behoeve van appellant gehouden zitting bij de rechtbank toe te zenden, zodra deze in uw bezit is.

Hoogachtend,



E.L. Garnett

